

 Skills
4 life

WP3

Podręcznik rozwoju programów przejścia do autonomii

Zawartość

Opracowanie programów autonomii osobistej w celu skutecznego przejścia młodych dorosłych do alternatywnych form opieki: Kroki i procedury.....	1
Efekty uczenia się	1
Przegląd modułu	1
Słowa kluczowe	2
Teoria.....	2
Studium przypadku 1	7
Studium przypadku 2	15
Ćwiczenie edukacyjne 1	10
Ćwiczenie edukacyjne 2	18
Zasoby dodatkowe 1	11
Zasoby dodatkowe 2	13
Podsumowanie.....	20
Planowanie i ocena programów autonomii osobistej	21
Efekty uczenia się	21
Przegląd modułu	21
Słowa kluczowe	21
Teoria.....	21
Studium przypadku 1	22
Studium przypadku 2	26
Ćwiczenie edukacyjne 1	24
Działanie edukacyjne 2.....	28
Zasoby dodatkowe 1	26
Zasoby dodatkowe 2	30
Podsumowanie.....	34

Opracowanie programów autonomii osobistej w celu skutecznego przejścia młodych dorosłych do alternatywnych form opieki: Kroki i procedury

Efekty uczenia się

Wiedza	Umiejętności	Postawy
Opisać kluczowe zasady i podejścia programów autonomii osobistej.	Określenie celów i założeń programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych w alternatywnych placówkach opiekuńczych.	Świadomość tego, jak poprawić skuteczność programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych w alternatywnych placówkach opiekuńczych.
Opisanie kroków i procedur związanych z opracowywaniem programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych w alternatywnych placówkach opiekuńczych.	Identyfikacja kluczowych czynników wpływających na skuteczność programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych w alternatywnych placówkach opiekuńczych.	Potrafi zrestrukturyzować i zdefiniować nowe strategie interwencji z młodymi ludźmi mieszkającymi w placówkach opiekuńczych i przygotowującymi się do opuszczenia opieki.
Znajomość zasad i procedur skutecznego przejścia młodych dorosłych	Opracowanie planu działania w celu wdrożenia strategii pomagania młodym dorosłym w alternatywnym środowisku opieki w rozwijaniu kapitału społecznego i ludzkiego, biorąc pod uwagę wyjątkowe potrzeby i okoliczności danej osoby.	Organizowanie etapów i procedur autonomii i dobrostanu młodych osób w celu promowania lepszych praktyk w zakresie rozwijania umiejętności autonomii i przygotowania do przejścia do dorosłego życia, poprzez wyjaśnienie zasobów i ustrukturyzowanych indywidualnych planów interwencji.

Przegląd modułu

W fazie przejścia od opieki do niezależnego życia, programy autonomii osobistej zapewniają młodym dorosłym możliwość uzyskania pomocy w zakresie niezbędnych kroków i procedur, aby ułatwić ten etap. Takie programy dotyczą głównie autonomii osobistej, jak sama nazwa wskazuje. Młodzi dorośli powinni poznać swoje mocne strony, potencjał i zainteresowania, aby wyznaczyć cele i znaleźć kierunek, którego będą się trzymać. Ma to na celu uczynienie ich niezależnymi i samostanowiącymi. W programach łączy się ich przeszłość, terażniejszość i nadzieję na przyszłość, aby móc im pomóc i wspierać ich indywidualnie.

Programy autonomii osobistej powinny być zatem skonstruowane w taki sposób, aby uwzględniały wszystkie aspekty, których młodzi dorośli muszą być świadomi i które

mają na nich wpływ na tym etapie, oraz przygotowywały ich w taki sposób, aby wychodzili z domu wzmocnieni i niezależni.

Słowa kluczowe

Trening umiejętności życiowych, Rozwój autonomii, Wzmocnienie pozycji młodzieży, Udana transformacja

Teoria

Aby programy autonomii osobistej były skuteczne i wspierały młodych dorosłych, powinny uwzględniać pewne kluczowe zasady i podejścia.

W programach autonomii osobistej należy zawsze pamiętać, że młodzi dorośli znajdują się w bardzo różnych sytuacjach życiowych. Chociaż wszyscy mają zamiar przejść na niezależność, wszyscy mają ze sobą własne historie. Ich cele i życzenia na przyszłość również się różnią. Dlatego ważne jest, aby program uwzględniał **indywidualność** i brał to pod uwagę. Wszyscy są w wieku, w którym mają również prawo do podejmowania własnych decyzji, które należy wziąć pod uwagę, przestrzegając wszystkich ram prawnych. Pomocne jest również wspieranie młodych dorosłych w poznawaniu ich praw i obowiązków oraz wspieranie ich w dochodzeniu i przestrzeganiu ich. Szanując swoją indywidualność, młodzi dorośli mogą uczyć się swojej autonomii.

Zgodnie z zasadą indywidualności, programy powinny być **skoncentrowane na osobie**. Oznacza to, że młodzi dorośli są w centrum programu - wszystko zależy od nich. Chodzi o ich obecną sytuację, życzenia, marzenia, plany na przyszłość i sposób, w jaki mogą je osiągnąć. Zadaniem programu jest wspieranie i pomaganie im w tym procesie.

Aby podejmować autonomiczne decyzje, młodzi dorośli muszą nauczyć się **podejmować decyzje**. Programy autonomii osobistej powinny zapewniać, że młodzi dorośli uczą się, co należy wziąć pod uwagę przy podejmowaniu decyzji. Program nie powinien wpływać na ich decyzje, a jedynie towarzyszyć im i wspierać ich procesy. Celem jest, aby młodzi dorośli zastanowili się nad nadchodzącymi decyzjami w ramach swojej autonomii, a następnie byli w stanie podejmować te decyzje zgodnie ze wszystkimi aspektami. Programy powinny zatem również uczyć, skąd czerpią informacje i jak można filtrować właściwe informacje.

Zasada **kontroli** wiąże się z podejmowaniem decyzji, ponieważ chodzi o to, aby młodzi dorośli byli tymi, którzy podejmują decyzje dotyczące ich ścieżki, a tym samym przejmują kontrolę nad własnym życiem. Muszą zostać wprowadzeni w fakt, że kontrola nie jest już przejmowana przez ich instytucję opiekuńczą lub karierę, ale że tylko oni są odpowiedzialni za siebie. Również w tym przypadku programy nie powinny ich przeciążać, ale prowadzić krok po kroku.

W programach autonomii osobistej młodzi dorośli powinni poznać narzędzia, dzięki którym dowiedzą się, jak najlepiej podejmować decyzje. Takie wsparcie może obejmować informacje na temat **komunikacji** i aktu komunikowania się lub osób, które mogą wspierać ich w podejmowaniu określonych decyzji. Przyjaciele i rodzina również powinni być traktowani jako wsparcie. Należy jednak zachować ostrożność, ponieważ sytuacja rodziny i przyjaciół jest indywidualna i nie można zakładać, że rodzina i przyjaciele istnieją sami w sobie.

Innym narzędziem **wspierającym** procesy **decyzyjne** jest uczestnictwo w życiu **społecznym**. Młodzi dorośli powinni być świadomi wielu korzyści płynących z uczestnictwa w życiu społecznym lub innych grupach, takich jak kluby lub kościoły. Mogą tam nie tylko integrować się społecznie, ale także prosić o radę w procesie podejmowania decyzji. Programy autonomii osobistej powinny pokazywać te korzyści.

Zasada **praw** ma na celu zapewnienie, że programy autonomii osobistej gwarantują poszanowanie praw młodych dorosłych. Ponadto programy mogą również pomóc im w sprawach prawnych i, na przykład, zapewnić im pomoc prawną lub prawnika, jeśli jest to konieczne.

W programach autonomii osobistej powinno być również miejsce na **szkolenia edukacyjne** wyjaśniające takie kwestie, jak prawa i obowiązki oraz stwarzające przestrzeń do zadawania pytań i debaty. Ponadto można teoretyzować i omawiać takie aspekty, jak autonomia, samodzielność i dorosłość.

Programy powinny zawsze przewidywać, że sytuacja młodych dorosłych będzie się zmieniać. Szczególnie na początku istnieje tendencja do nadmiernej aktywności, frustracji lub stagnacji. Aby sobie z tym poradzić, ważne jest, aby programy mogły **elastycznie** reagować na sytuacje młodych dorosłych. Ponieważ to oni i ich rozwój są w centrum uwagi, program powinien być w stanie elastycznie dostosować się do nich, a nie oni do programu.

Programy autonomii osobistej mają określone **cele i zadania**, aby pomóc młodym dorosłym stać się autonomicznymi i samostanowiącymi. Poniżej przedstawiono podstawowe aspekty, których młodzi dorośli powinni nauczyć się w ramach programów autonomii osobistej. Nie można jednak zakładać, że lista ta jest kompletna, ponieważ treść jest zawsze indywidualnie dostosowywana do osób objętych programem.

Jednym z najważniejszych celów jest przygotowanie młodych dorosłych do **samodzielnego życia** i zapobieganie ich bezdomności. W placówce opiekuńczo-wychowawczej najprawdopodobniej mieszkali z innymi rówieśnikami lub opiekunami. Dlatego młodzi dorośli muszą nauczyć się wszystkiego o samodzielnym życiu, prowadzeniu gospodarstwa domowego i wszystkim, co się z tym wiąże. Ponadto programy oferują również pomoc w znalezieniu mieszkania, w tym pomoc w zrozumieniu umowy najmu oraz praw i obowiązków najemcy mieszkania. Co więcej, programy zapewniają również wsparcie po wprowadzeniu się i pomoc w wyposażeniu mieszkania, elektryczności, dostawie wody itp. Programy mają na celu zapewnienie stabilnej podstawy do życia i zapewnienie młodym dorosłym bezpiecznego startu w ich pierwszym własnym mieszkaniu.

Aby móc pozwolić sobie na mieszkanie, większość będzie potrzebować **pracy**. Tutaj również mają pomóc programy autonomii osobistej. Jeśli chodzi o treść, powinni dowiedzieć się, jak znaleźć pracę, jak aplikować, jak wygląda proces aplikacji i co dzieje się w przypadku przyjęcia lub odrzucenia. Mogą również doradzić, jaka ścieżka kariery odpowiada ich stopniom naukowym, jakie możliwości są dostępne i gdzie mogą się dalej kształcić i szkolić.

Mówiąc o **edukacji**, programy autonomii osobistej wspierają również młodych dorosłych w ukończeniu studiów, czy to szkolnych, uniwersyteckich czy szkoleniowych. Mogą pomóc w aplikacjach, fazach przejściowych lub dalszych ścieżkach kariery. Mogą reagować na indywidualną wiedzę i umiejętności młodych dorosłych i odpowiednio im doradzać.

Jeśli chodzi o prawa młodych dorosłych, należy również wziąć pod uwagę, że większość z nich nie jest jeszcze świadoma swoich praw. Powinni być o tym informowani w ramach programów autonomii osobistej. Powinni być edukowani o tym, jakie są ich **prawa i prawa obywatelskie**, zwłaszcza w kontekście ich bieżących kwestii, takich jak mieszkalnictwo, zatrudnienie i edukacja.

Kolejnym celem programów autonomii osobistej jest nauczenie młodych dorosłych **umiejętności finansowych**. To, co wielu ich rówieśników uważa za oczywiste, większość osób opuszczających opiekę musi się jeszcze nauczyć. Chodzi między innymi o naukę budżetowania, oszczędzania, rozumienia kredytów i długów oraz innych umiejętności zarządzania finansami, aby pomóc młodym dorosłym stać się samowystarczalnymi finansowo. Muszą nauczyć się zarządzać pieniędzmi, które otrzymują, aby opłacić rachunki i nie popaść w finansową nędzę. Zwłaszcza jeśli podejmą pracę, zarabiając więcej pieniędzy niż kiedykolwiek mieli do dyspozycji, mogą szybko stać się nadmiernie obciążeni i mogą ponieść niepotrzebne wydatki.

Innym ważnym aspektem jest **zdrowie** osób porzucających opiekę. Programy autonomii osobistej powinny dostarczać informacji na temat tego, co należy wziąć pod uwagę w danym kraju, gdy młody dorosły kończy opiekę. Konieczne może być złożenie wniosku lub ponowna rejestracja. W każdym przypadku programy powinny zapewnić, że młodzi dorośli mają ubezpieczenie zdrowotne przez cały czas.

W związku z aspektem zdrowia, **dobrze samopoczucie** również idzie w parze. Młodzi dorośli w programach autonomii osobistej muszą dowiedzieć się, co mogą zrobić dla swojego zdrowia i dobrego samopoczucia. Obejmuje to zdrowy styl życia, sport i fitness, odżywianie i samoopiekę. Zdrowie psychiczne również nie powinno być ignorowane. Ta faza przejściowa może być bardzo stresująca dla osób porzucających opiekę, więc muszą wiedzieć, do kogo mogą się zwrócić, gdy są przytłoczeni lub po prostu nie czują się dobrze. Programy mogą oferować doradztwo i warsztaty na takie tematy, jak rozwiązywanie konfliktów, komunikacja i zdrowie psychiczne.

Aby właściwie ocenić własne samopoczucie, programy autonomii osobistej powinny uczyć młodych dorosłych pewnych **umiejętności życiowych**. Obejmują one na przykład umiejętności emocjonalne potrzebne do radzenia sobie ze stresującymi sytuacjami. Inne umiejętności życiowe to zarządzanie czasem i umiejętności organizacyjne, aby zapewnić młodym dorosłym zarządzanie ich codziennym życiem. Powinny one budować pewność siebie i umiejętności refleksyjne, aby móc samodzielnie zmieniać sytuacje. Programy autonomii osobistej mogą również oferować doradztwo i warsztaty dotyczące umiejętności życiowych.

Oprócz umiejętności życiowych, młodzi dorośli powinni rozwijać **kompetencje**, które są niezbędne dla ich przyszłego życia. Należą do nich na przykład kompetencje w zakresie rozwiązywania problemów, dzięki którym mogą samodzielnie rozwiązywać problemy lub dokładnie wiedzieć, z kim się skontaktować, aby rozwiązać problem. Kompetencje komunikacyjne są również potrzebne do komunikowania się z innymi, zwłaszcza w edukacji lub zatrudnieniu. Kolejną kompetencją, która jest niezbędna w tak połączonym świecie, w jakim żyjemy obecnie, jest kompetencja kulturowa. Umożliwia ona dostrzeganie różnic kulturowych, szanowanie ich i radzenie sobie z nimi. Wszystkie inne kompetencje powinny być wybierane przez programy autonomii osobistej, ponieważ mogą one dostosować wybór do indywidualnych potrzeb osoby opuszczającej opiekę.

Umiejętności społeczne i komunikacyjne idą w parze z budowaniem **sieci kontaktów**. Programy autonomii osobistej powinny umożliwiać ludziom budowanie sieci ludzi, organizacji i społeczności, które mogą służyć jako siatka bezpieczeństwa dla młodych dorosłych. Zawsze mogą liczyć na stworzoną przez siebie sieć i prosić o radę. Sieć może towarzyszyć im na ich ścieżkach i zapewniać im wsparcie i bezpieczeństwo na wielu poziomach.

Bezpieczeństwo to kolejne słowo kluczowe, które jest celem programów autonomii osobistej. Oczywiście programy poważnie podchodzą do zapewnienia, że ich młodzi dorośli są bezpieczni i znajdują się na bezpiecznej ścieżce. Aby to zapewnić, mogą opracować indywidualne plany awaryjne wraz z młodymi dorosłymi. Może to utrzymać to ryzyko na jak najniższym poziomie. W ten sposób jednak same programy autonomii osobistej stają się również rodzajem bezpiecznego miejsca, do którego młodzi dorośli mogą wrócić w dowolnym momencie i poprosić o pomoc.

Mimo że obecna sytuacja młodych dorosłych, a mianowicie faza przejścia od opieki do samodzielnego życia, jest obecnie priorytetem, młodzi dorośli powinni nauczyć się radzić sobie z myślami o **przyszłości**. Programy autonomii osobistej powinny nauczyć ich, jak planować przyszłość, jakie aspekty odgrywają w tym rolę i jak trzymać się tych planów. Aktywne podejście do przyszłości powinno wyeliminować strach młodych dorosłych i zapewnić, że są zmotywowani i pozytywnie patrzą w przyszłość.

Inną ważną zasadą programów autonomii osobistej jest monitorowanie i regularna **ocena** rozwoju młodych dorosłych. Mogą oni przekazywać informacje zwrotne na temat tego, jak uważają projekt programu, co uważają za pomocne i co chcieliby zobaczyć innego lub dodatkowego w swoich indywidualnych procesach. Otwarta i pełna szacunku interakcja jest warunkiem wstępnym w tym programie, aby młodzi dorośli mogli nauczyć się mówić, co myślą i przekazywać informacje zwrotne w chronionym otoczeniu.

Studium przypadku 1

Finansowane przez Unię Europejską. Poglądy i opinie wyrażone są jednak wyłącznie poglądami autora (autorów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Ani Unia Europejska, ani EACEA nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Co-funded by
the European Union

Tytuł studium przypadku	Znalazłem pracę - co teraz?	
Obraz na okładce	 <p>https://images.pexels.com/photos/3184465/pexels-photo-3184465.jpeg?auto=compress&cs=tinysrgb&w=1260&h=750&dpr=1</p>	
Czas trwania aktywności (w minutach)	90 Efekt uczenia się	<p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki temu studium przypadku?</i></p> <p>Studium przypadku obejmuje kilka kluczowych zasad i podejść do programów autonomii osobistej.</p> <p>Uczeń będzie...</p> <ul style="list-style-type: none"> • uwzględniać indywidualne sytuacje zawodowe. • wiedzieć o swoich prawach w kontekście przyjęcia do pracy. • wiedzieć o swoich prawach wynikających z prawa pracy. • mieć świadomość odpowiedzialności za swoje decyzje. • być w stanie samodzielnie znaleźć dalsze informacje na temat zatrudnienia.
Cel działalności	<p><i>Opisz tutaj wartość lektury tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów pracujących z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do ukończenia studium przypadku!</i></p> <p>W tym studium przypadku młodzi dorośli dowiadują się, co powinni wziąć pod uwagę po przyjęciu do pracy. Dowiadują się o swoich prawach i obowiązkach, zapoznają się z tekstami prawnymi, a następnie wiedzą, gdzie znaleźć ważne informacje na ten temat.</p>	

Studium przypadku	<p><i>Użyj tej sekcji, aby przedstawić narrację studium przypadku.</i></p> <p>Gratulacje, zostałeś przyjęty do pracy, o którą się ubiegałeś! Twój nowy pracodawca zaprasza Cię do podpisania umowy o pracę. Jesteś bardzo szczęśliwy i chciałbyś od razu ją podpisać. Ale uważaj, jest kilka rzeczy, które powinieneś wiedzieć przed podpisaniem umowy o pracę.</p>
Kluczowe wnioski	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby przedstawienie kluczowych wniosków, które edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi powinni wyciągnąć z tego przykładu studium przypadku.</i></p> <p>Jako wychowawca społeczny, pracownik socjalny lub profesjonalista powinieneś przygotować młodych dorosłych do życia zawodowego. W tym celu należy przestrzegać i przekazywać młodym dorosłym informacje na temat składania wniosków, przyjmowania pracy, anulowania oraz praw i obowiązków wszystkich stron. Powinni oni być uprawnieni do samodzielnego uzyskiwania informacji, a tym samym być świadomi swoich praw i obowiązków w pracy.</p>
Refleksja	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby nakreślenie kluczowych wniosków, które mogą wziąć pod uwagę edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi, aby mogli zastosować naukę z tego studium przypadku w swoich kontekstach:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pytanie 1: Czy młodzi dorośli znają swoje prawa i obowiązki podczas pracy? • Pytanie 2: Czy młodzi dorośli wiedzą, gdzie mogą uzyskać informacje na temat swoich praw i obowiązków? • Pytanie 3: Czy młodzi dorośli wiedzą, gdzie mogą znaleźć więcej informacji na temat podań o pracę, akceptacji i rozwiązania umowy?

Ćwiczenie edukacyjne 1

Tytuł działania	Poznaj swoje godziny pracy.		
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	Efekt uczenia się	<p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki tej aktywności?</i></p> <p>Uczeń będzie...</p> <ul style="list-style-type: none"> wiedzieć, ile godzin może legalnie pracować. wiedzieć, jak długa przerwa mu przysługuje. będą mogli znaleźć te informacje w swojej umowie o pracę.
Cel działalności	<p><i>Opisz tutaj wartość czytania tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do wykorzystania tego ćwiczenia jako części ich podróży edukacyjnej i powinna nakreślić korzyści płynące z tego ćwiczenia w ich konkretnych kontekstach.</i></p> <p>To ćwiczenie edukacyjne umożliwi uczniom rozpoznanie godzin pracy w umowie o pracę i sprawdzenie, czy są one prawidłowe. Będą również wiedzieć, jak długo mają prawo do przerwy.</p>		
Materiały wymagane do działania	<p><i>Wymień tutaj wszystkie materiały i sprzęt, które uczestnicy będą musieli posiadać, aby ukończyć to ćwiczenie.</i></p> <p>To ćwiczenie edukacyjne wymaga tekstów prawnych, linków do przepisów i przykładowej umowy o pracę.</p>		
Instrukcje krok po kroku	<p><i>Udzielanie porad edukatorom społecznym, pracownikom socjalnym i specjalistom pracującym z młodymi dorosłymi na temat tego, jak powinni wykonać to ćwiczenie.</i></p> <p>Krok 1: Rozpocznij sesję programu od wprowadzenia. Wprowadzenie powinno sprawić, że wszyscy będą na tej samej stronie. Możesz użyć gier lub innych metod.</p> <p>Krok 2: Aby przejść do tematu, możesz zadać uczestnikom kilka pytań wprowadzających. Na przykład: Kto z was ubiegał się o pracę? Kto z was został już przyjęty? Kto z was podpisał już umowę o pracę? Ilu z was zna swoje prawa i obowiązki wynikające z prawa pracy? Kto kiedykolwiek przeczytał tekst prawny?</p> <p>Krok 3: Podziel się tekstem prawnym z prawa pracy swojego kraju, który określa, kto może pracować, ile w jakim wieku i jak długa</p>		

może być przerwa. (Ewentualnie udostępni link do prawa pracy obowiązującego w Twoim kraju).

Krok 4: Wspólne przeczytanie tekstu prawnego i wyjaśnienie wszelkich pytań. Upewnij się, że uczestnicy zrozumieli tekst prawny.

Krok 5: Przygotuj zadania (najlepiej w formie pisemnej), na które uczestnicy powinni odpowiedzieć samodzielnie (ale mogą również pracować w parach). Zadania te mogą być następujące: Dowiedz się, ile możesz pracować zgodnie z prawem. Dowiedz się, ile przerwy przysługuje ci zgodnie z prawem.

Krok 6: Przedyskutuj rozwiązania uczestników, tak aby każdy znalazł prawidłowe rozwiązanie.

Krok 7: Rozdaj studium przypadku. Przygotuj przykładową umowę o pracę i również ją rozdaj. Przejrzyj studium przypadku i umowę o pracę i upewnij się, że wszystkie zrozumiałe kwestie zostały wyjaśnione.

Krok 8: Przygotowanie zadań związanych z przykładową umową o pracę. Mogą one być następujące: Czy podane godziny pracy są prawidłowe zgodnie z prawem? Czy określone czasy przerw są zgodne z prawem?

Krok 9: Przedyskutuj rozwiązania uczestników, tak aby każdy znalazł prawidłowe rozwiązanie.

Krok 10: Poradzić uczestnikom, aby sprawdzili swoją umowę o pracę pod kątem tych aspektów, jeśli taką posiadają. Zaoferuj uczestnikom możliwość zabrania ze sobą umów o pracę i omówienia ich z Tobą.

Krok 11: Wprowadzenie rundy końcowej, w której prosisz uczestników o zastanowienie się nad treścią, zadawanie pytań, komentowanie treści i omawianie jej.

Dodatkowy zasób 1

Tytuł zasobu	Tekst prawny z zakresu prawa pracy w Niemczech
Wprowadzenie do zasobu	<p><i>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</i></p> <p>Ten zasób jest tekstem prawnym z niemieckiego prawa pracy określającym przepisy prawne dotyczące godzin pracy i przerw.</p>
"Co zyskam korzystając z tego zasobu?"	<p><i>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i specjalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</i></p> <p>Możesz użyć tego zasobu w kontekście rozmowy o prawach i zatrudnieniu, jak określono w kroku 3 ćwiczenia edukacyjnego 1.</p>
Link do zasobów	<p><i>Dołącz tutaj link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</i></p> <p><small>https://www.gesetze-im-internet.de/arbzgb/BjNR117100994.html#:~:text=Die%20werk%C3%A4gliche%20Arbeitszeit%20der%20Arbeitnehmer,Stunden%20werk%C3%A4glich%20nicht%20%C3%BCberschritten%20werden.</small></p>

Zasoby dodatkowe 2

Finansowane przez Unię Europejską. Poglądy i opinie wyrażone są jednak wyłącznie poglądami autora (autorów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Ani Unia Europejska, ani EACEA nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Co-funded by
the European Union

Tytuł zasobu	Przykładowa umowa o pracę
Wprowadzenie do zasobu	<p><i>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</i></p> <p>To jest przykładowa umowa o pracę dla mini-pracy w Niemczech. Godziny pracy i przerwy można wprowadzić tutaj.</p>
"Co zyskam korzystając z tego zasobu?".	<p><i>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</i></p> <p>Ta przykładowa umowa o pracę daje uczniom pierwsze wrażenie, jak może wyglądać taka umowa o pracę. Rozpoznają ważne punkty, na które muszą zwrócić uwagę przed podpisaniem umowy. Dzięki wspólnej rozmowie na temat tej umowy uczniowie zyskują pewność siebie i mogą podpisać umowę z poczuciem bezpieczeństwa. Przykładową umowę można wykorzystać w kroku 8 ćwiczenia edukacyjnego 1.</p>
Link do zasobów	<p><i>Dołącz tutaj link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</i></p> <p>https://www.minijob-zentrale.de/SharedDocs/Downloads/DE/Formulare/gewerblich/muster-arbeitsvertrag-gewerbe.html</p>

Studium przypadku 2

Finansowane przez Unię Europejską. Poglądy i opinie wyrażone są jednak wyłącznie poglądami autora (autorów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Ani Unia Europejska, ani EACEA nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Co-funded by
the European Union

Tytuł studium przypadku	Przeprowadzka daje nowe możliwości!	
Obraz na okładce	 <p>https://images.pexels.com/photos/4569338/pexels-photo-4569338.jpeg?auto=compress&cs=tinysrgb&w=1260&h=750&dpr=1</p>	
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	Efekt uczenia się <p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki temu studium przypadku?</i></p> <p>Uczeń będzie...</p> <ul style="list-style-type: none"> • nauczyć się samodzielnie podejmować decyzje. • wiedzieć, jak poprawić swoje zdrowie i samopoczucie. • być w stanie zintegrować się ze społecznością lub siecią poprzez umiejętności społeczne i komunikacyjne.
Cel działalności	<p><i>Opisz tutaj wartość lektury tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów pracujących z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do ukończenia studium przypadku!</i></p> <p>Gdy tylko młodzi dorośli opuszczą placówkę opiekuńczo-wychowawczą, muszą znaleźć nowe miejsce do życia, a tym samym przenieść się do nowego środowiska. Aby się zintegrować, mogą szukać społeczności, takich jak drużyny sportowe, grupy religijne, muzycy, artyści itp. Ale zanim zdecydują, dokąd się udać, muszą nauczyć się słuchać tego, czego chcą, a następnie nauczyć się podejmować tę decyzję samodzielnie.</p>	

	<p>Bycie częścią społeczności i posiadanie sieci kontaktów społecznych przyniesie korzyści dla dobrego samopoczucia i zdrowia młodych dorosłych.</p>
<p>Studium przypadku</p>	<p><i>Użyj tej sekcji, aby przedstawić narrację studium przypadku.</i></p> <p>Jak cudownie, masz swoje pierwsze własne mieszkanie - gratulacje! Być może mieszkasz teraz w nowej okolicy, może przeprowadziłeś się do innego miasta lub innej części miasta. Przeprowadzka zwykle wiąże się z wieloma nowymi rzeczami. Nowe otoczenie, nowi sąsiedzi, nowe możliwości zakupów, nowe trasy do znajomych miejsc itp. Wiele nowych rzeczy oznacza również wiele nowych możliwości. Może zawsze chciałeś mieszkać w innej części miasta, ponieważ znajduje się tam Twoja ulubiona kawiarnia, a może zawsze chciałeś mieszkać w większym mieście, ponieważ lubisz podróżować tramwajem. Może wybrałeś mieszkanie, które jest bliżej Twojej siłowni. Cokolwiek to jest, masz teraz tak wiele nowych opcji, że podjęcie decyzji o czymś nowym może być trudne.</p> <p>Jesteś zdeterminowany, aby znaleźć nowe hobby na swój wolny czas. Wiesz, że będzie to nie tylko dobre dla ciebie fizycznie, ale także dla twojego wewnętrznego zdrowia. Nie tylko masz teraz okazję wypróbować coś, co chciałeś robić od dawna, ale także poznasz nowych ludzi i nawiądziesz nowe przyjaźnie.</p>
<p>Kluczowe wnioski</p>	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby przedstawienie kluczowych wniosków, które edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi powinni wyciągnąć z tego przykładu studium przypadku.</i></p> <p>W tym studium przypadku uczniowie będą mogli samodzielnie podejmować decyzje. Będą myśleć o tym, co lubią, gdzie chcą być, z kim chcą być w kontakcie itp. Ma to kluczowe znaczenie w przypadku młodych dorosłych opuszczających opiekę i po raz pierwszy przebywających w swoim mieszkaniu. Muszą poznać swoje nowe możliwości i rzeczy, które chcieliby robić.</p>
<p>Refleksja</p>	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby nakreślenie kluczowych wniosków, które mogą wziąć pod uwagę edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi, aby mogli zastosować naukę z tego studium przypadku w swoich kontekstach:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pytanie 1: Czy młodzi dorośli są przygotowani do podejmowania własnych decyzji i brania za nie odpowiedzialności? • Pytanie 2: Czy młodzi dorośli wiedzą, co jest dobre dla nich i ich zdrowia? • Pytanie 3: Czy młodzi dorośli są gotowi na znalezienie nowych ludzi na poziomie społecznym i komunikacyjnym?

Ćwiczenie edukacyjne 2

Tytuł działania	Znajdź swoje nowe hobby!		
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	Efekt uczenia się	<p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki tej aktywności?</i></p> <p>Uczniowie będą...</p> <ul style="list-style-type: none"> • będą mogli znaleźć sobie nowe hobby. • przechodząc przez proces decyzyjny.
Cel działalności	<p><i>Opisz tutaj wartość czytania tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do wykorzystania tego ćwiczenia jako części ich podróży edukacyjnej i powinna nakreślić korzyści płynące z tego ćwiczenia w ich konkretnych kontekstach.</i></p> <p>Dla młodych dorosłych opuszczających placówki opiekuńcze kluczowe jest znalezienie nowego hobby lub innych możliwości poznania innych ludzi i stworzenia nowej sieci kontaktów. Decyzja o znalezieniu nowego hobby nie jest łatwa, zwłaszcza po przeprowadzce, ponieważ wszystko może wydawać się przytłaczające i stresujące. Dlatego też pomysł znalezienia nowego hobby w nowym obszarze na samym początku może pomóc znaleźć nowych ludzi i poczuć się komfortowo tak szybko, jak to możliwe. To studium przypadku przygotowuje młodych dorosłych do znalezienia nowego hobby po przeprowadzce do nowego miejsca.</p>		
Materiały wymagane do działania	<p><i>Wymień tutaj wszystkie materiały i sprzęt, które uczestnicy będą musieli posiadać, aby ukończyć to ćwiczenie.</i></p> <p>Do poszukiwań hobbystycznych wymagane są materiały. Można je przygotować lub włączyć wyszukiwanie w Internecie i potrzebować tylko urządzeń elektronicznych.</p>		
Instrukcje krok po kroku	<p><i>Udzielanie porad edukatorom społecznym, pracownikom socjalnym i specjalistom pracującym z młodymi dorosłymi na temat tego, jak powinni wykonać to ćwiczenie.</i></p> <p>Krok 1: Rozpocznij sesję programu od wprowadzenia. Wprowadzenie powinno sprawić, że wszyscy będą na tej samej stronie. Możesz użyć gier lub innych metod.</p> <p>Krok 2: Aby przejść do tematu, możesz zadać uczestnikom kilka pytań wprowadzających. Na przykład: Kto z was szuka nowego mieszkania? Kto z was znalazł już nowe mieszkanie? Kto z was mieszka w tej samej okolicy, w której mieszkał wcześniej? Kto z was</p>		

	<p>mieszka w nowym miejscu? Kto z was ma hobby? Którzy z was są aktywnie zaangażowani w hobby?</p> <p>Krok 3: Czas na badania. Poproś uczniów, aby poszukali zajęć rekreacyjnych w swojej okolicy. Powinni je wymienić, a następnie omówić z kimś innym.</p> <p>Krok 4: Uczestnicy powinni określić swoje 3 najlepsze działania i uzasadnić swój wybór.</p> <p>Krok 5: Na koniec uczestnicy powinni zdecydować się na najlepszą aktywność i uzasadnić swój wybór.</p> <p>Krok 6: Przygotuj arkusz roboczy z następującymi pytaniami:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jaką aktywność chciałbym wykonywać? (Aktywność fizyczna, aktywność twórcza, muzyka itp.) 2. W jakiej formie społecznej odbędzie się ćwiczenie? (samodzielnie, w parach, w grupie) 3. W jaki sposób mogę dotrzeć do tej aktywności (pieszo, rowerem, transportem publicznym, samochodem)? 4. Ile kosztuje ta aktywność? (za dzień/tydzień/miesiąc/rok) 5. Jakie warunki mają zastosowanie do działalności? (umowa członkowska, ustalone daty, turnieje itp.) <p>Krok 7: Pozwól uczestnikom zastanowić się nad swoimi wyborami teraz, gdy mają więcej informacji. Omów z nimi ich wybory. Jeśli szczerze uważasz, że są to dobre wybory, bądź wspierający i motywujący. Zawsze oferuj swoją pomoc, aby wesprzeć ich w ukończeniu aktywności (na przykład za pomocą umowy członkowskiej).</p> <p>Krok 8: Podkreśl w tym momencie, że to wspinałe, jak młodzi dorośli weszli w ten temat. Podkreśl, że właśnie przeszli przez proces decyzyjny, który rozpoczął się od ich życzeń, a następnie badań i wreszcie decyzji.</p> <p>Krok 9: Przejrzyj tę aktywność, pozwól na pytania i komentarze oraz zaoferuj swoje wsparcie.</p>
--	--

Dodatkowy zasób 3

Tytuł zasobu	Znajdowanie nowych aktywności
Wprowadzenie do zasobu	<i>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</i>

	<p>Zasób jest platformą rekreacyjną, która pomaga znaleźć nowe zajęcia w Niemczech. Możesz się zalogować i znaleźć nowe społeczności, które dzielą Twoje zainteresowania. Niezależnie od tego, czy chodzi o wyjście na przytulny posiłek, wspólne piwo po pracy, wspólny jogging w parku w weekend, czy relaksujący wieczór w kinie lub na koncercie. Możesz odkryć to wszystko i wiele więcej i doświadczyć tego ze wspaniałymi partnerami rekreacyjnymi. Możesz bezpiecznie i łatwo brać udział w spotkaniach lub organizować swoje zajęcia.</p>
<p>"Co zyskam korzystając z tego zasobu?"</p>	<p><i>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i specjalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</i></p> <p>Ten zasób jest przykładem tego, jak znaleźć nowe aktywności w nowych obszarach. Może pomóc uczniom uzyskać nowe wrażenia i pomysły na to, co chcieliby robić.</p>
<p>Link do zasobów</p>	<p><i>Dołącz tutaj link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</i></p> <p>https://spontacts.com/</p>

Podsumowanie

Podsumowując, zasady i podejścia programów autonomii osobistej koncentrują się na poszanowaniu indywidualności, znajomości własnych praw, ćwiczeniu procesów decyzyjnych, wiedzy o tym, gdzie i od kogo można uzyskać pomoc oraz ciągłym monitorowaniu rozwoju i dostosowywaniu programu do potrzeb, jeśli zajdzie taka potrzeba.

Programy autonomii osobistej powinny oferować wkład w naukę aspektów od zatrudnienia po zdrowie i dobre samopoczucie. Powyższe aspekty są niezbędne dla młodych osób dorosłych w okresie przejściowym po opuszczeniu opieki i rozpoczęciu własnego życia. W zależności od osób, wspomniane aspekty powinny pasować do ich sytuacji i potrzeb.

Planowanie i ocena programów autonomii osobistej

Efekty uczenia się

Wiedza	Umiejętności	Postawy
Opisać etapy i procedury związane z planowaniem i oceną programów autonomii osobistej.	Identyfikacja kluczowych interesariuszy i partnerów zaangażowanych w planowanie i ewaluację programów autonomii osobistej.	Świadomość kluczowych zasobów i wsparcia potrzebnego do skutecznego planowania i oceny programów autonomii osobistej.
Opracowanie planu wdrożenia i utrzymania programów autonomii osobistej w oparciu o wyniki oceny.	Ocena wpływu i skuteczności programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych w alternatywnych placówkach opiekuńczych.	Umiejętność stworzenia programu autonomii osobistej

Przegląd modułu

Moduł "Planowanie i ocena programów autonomii osobistej" dotyczy planowania i oceny sesji **w ramach** programów autonomii osobistej. Jest on przeznaczony dla młodych dorosłych przechodzących z opieki i ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego postępu i rozwoju tych osób. Planowanie i ocena sesji odgrywają kluczową rolę w utrzymaniu programu, umożliwiając dostosowanie jego metodologii poprzez włączenie zdobytych spostrzeżeń i integrację najlepszych praktyk.

Słowa kluczowe

Planowanie, ocena, programy autonomii osobistej

Teoria

Planowanie i ocena programów autonomii osobistej powinny uwzględniać różne systemy, które wpływają na życie młodych dorosłych opuszczających opiekę, w tym czynniki rodzinne, społeczne i społeczne.

Młodzi dorośli są w centrum planowania. Chodzi o nich i ich rozwój w kierunku większej niezależności i przygotowania do życia po zakończeniu opieki. Sytuacje, w których znajdują się młodzi dorośli, są tak różne, że konieczne jest staranne dobranie programu i treści. Planowanie programu może być oparte na psychologicznych etapach rozwoju, aby zaspokoić specyficzne potrzeby poszczególnych osób na różnych etapach ich podróży. Warto zapoznać się z literaturą psychologiczną, aby mieć pojęcie o tym, przez co przechodzą młodzi dorośli na tym etapie swojego życia. Program nie powinien podkreślać trudnej fazy, w której obecnie się znajdują, ale raczej podkreślać, jak silna jest każda osoba i że powinni wykorzystać swoje mocne strony, aby wyruszyć na najlepszą dla siebie ścieżkę. Dlatego środowisko podczas indywidualnych sesji powinno być zawsze dobrze chronione, wspierające i uzdrawiające dla młodych dorosłych. Podczas planowania, celem zawsze powinno być

przekształcenie młodych dorosłych w niezależnych i autonomicznych ludzi, którzy mogą radzić sobie samodzielnie. Nie należy zapominać, że młodzi dorośli mogą również współpracować w celu wzmocnienia swoich umiejętności społecznych i komunikacyjnych. Powinni mieć poczucie, że nie są sami, że są w chronionej grupie, na której mogą polegać. Tutaj mogą budować i wzbogacać swoją sieć kontaktów.

Ocena sesji w programach autonomii osobistej ma kluczowe znaczenie dla optymalizacji skuteczności, zapewnienia satysfakcji uczestników, zapewnienia wsparcia oraz wspierania długoterminowego sukcesu i trwałości programu.

Ewaluacja ocenia skuteczność sesji w osiągnięciu pożądaných rezultatów, takich jak zwiększona samowystarczalność, lepsze umiejętności podejmowania decyzji i udane przejście do niezależnego życia dla młodych dorosłych opuszczających opiekę. Regularna ewaluacja pozwala na dostosowanie treści sesji, zapewniając adekwatność programu do zmieniających się potrzeb. Kulturuje kulturę ciągłego doskonalenia, umożliwiając organizatorom udoskonalanie strategii i zwiększanie ogólnego wpływu programu. Ewaluacja mierzy zaangażowanie i satysfakcję uczestników, wpływając na ich motywację i zaangażowanie. Pomaga w alokacji zasobów, identyfikując skuteczne elementy programu i ułatwiając efektywne wykorzystanie zasobów. Rygorystyczna ewaluacja dostarcza dowodów kluczowych dla zapewnienia stałego finansowania i wsparcia. Wcześniej identyfikuje potencjalne wyzwania, umożliwiając proaktywne działania w celu ograniczenia niepowodzeń. Ewaluacja zapewnia odpowiedzialność i utrzymuje zaufanie uczestników, fundatorów i społeczności. Uwzględnia różnorodne potrzeby uczestników, wspierając integrację. Ostatecznie ewaluacja zwiększa trwałość i długoterminowy wpływ programów autonomii osobistej dla młodych dorosłych opuszczających opiekę.

Studium przypadku 1

<p>Tytuł studium przypadku</p>	<p>Zaplanuj sesję.</p>
<p>Obraz na okładce</p>	

	https://images.pexels.com/photos/18999533/pexels-photo-18999533/free-photo-of-manner-frauen-sitzung-gruppe.jpeg?auto=compress&cs=tinsrrgb&w=1260&h=750&dpr=1	
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	Efekt uczenia się <i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki temu studium przypadku?</i> Uczniowie będą... <ul style="list-style-type: none"> • znać etapy planowania sesji. • być w stanie zidentyfikować kluczowych interesariuszy i partnerów zaangażowanych w planowanie.
Cel działalności	<i>Opisz tutaj wartość lektury tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów pracujących z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do ukończenia studium przypadku!</i> Ćwiczenie pomoże ci znaleźć najważniejsze kroki w planowaniu sesji programu autonomii osobistej.	
Studium przypadku	<i>Użyj tej sekcji, aby przedstawić narrację studium przypadku.</i> Jesteś edukatorem społecznym, pracownikiem socjalnym lub profesjonalistą i zamierzasz zaplanować sesję w ramach programu autonomii osobistej, który oferujesz młodym dorosłym opuszczającym opiekę.	
Kluczowe wnioski	<i>W tym miejscu pomocne byłoby przedstawienie kluczowych wniosków, które edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi powinni wyciągnąć z tego przykładu studium przypadku.</i> Programy autonomii osobistej są kluczową pomocą dla młodych osób dorosłych opuszczających opiekę, ponieważ dostarczają im informacji o ważnych aspektach, których muszą być świadomi. Głównym celem jest pomoc młodym dorosłym w uzyskaniu autonomii i samostanowienia, aby mogli sami o siebie zadbać. Należy o tym pamiętać podczas planowania sesji w ramach takich programów. Wszystko, co im powiesz, ma ogromne znaczenie. Podobnie jak ocena sesji, ponieważ pomaga to poprawić jakość programu.	
Refleksja	<i>W tym miejscu pomocne byłoby nakreślenie kluczowych wniosków, które mogą wziąć pod uwagę edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi, aby mogli zastosować naukę z tego studium przypadku w swoich kontekstach:</i>	

	<ul style="list-style-type: none"> • Pytanie 1: Czy podczas planowania sesji biorę pod uwagę wszystkie ważne aspekty? • Pytanie 2: Czy biorę pod uwagę wszystkie aspekty, które są ważne podczas oceny sesji?
--	---

Ćwiczenie edukacyjne 1

Tytuł działania	Planowanie sesji	
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	Efekt uczenia się
Cel działalności	<p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki tej aktywności?</i></p> <p>Uczniowie będą...</p> <ul style="list-style-type: none"> • znać etapy planowania sesji. • znać etapy oceny sesji. • być w stanie zidentyfikować kluczowych interesariuszy i partnerów zaangażowanych w planowanie i ocenę. 	
Materiały wymagane do działania	<p><i>Opisz tutaj wartość czytania tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do wykorzystania tego ćwiczenia jako części ich podróży edukacyjnej i powinna nakreślić korzyści płynące z tego ćwiczenia w ich konkretnych kontekstach.</i></p> <p>Ćwiczenie pomoże ci znaleźć najważniejsze kroki w planowaniu i ocenie sesji programów autonomii osobistej.</p>	
Instrukcje krok po kroku	<p><i>Wymień tutaj wszystkie materiały i sprzęt, które uczestnicy będą musieli posiadać, aby ukończyć to ćwiczenie.</i></p> <p>Materiały potrzebne do zaplanowania i oceny sesji (w zależności od osobistych potrzeb)</p> <p><i>Udzielanie porad edukatorom społecznym, pracownikom socjalnym i specjalistom pracującym z młodymi dorosłymi na temat tego, jak powinni wykonać to ćwiczenie.</i></p> <p>Podczas planowania sesji należy najpierw odpowiedzieć na kilka pytań. Jest to część procesu planowania.</p> <p>Krok 1: Odpowiedz na poniższe pytania dotyczące czasu sesji: Kiedy odbywa się sesja? Jak długo trwa sesja? Czy jest jakaś inna osoba zaangażowana w ten etap planowania?</p> <p>Krok 2: Odpowiedz na poniższe pytania dotyczące miejsca sesji: Gdzie odbywa się sesja? W którym budynku/pomieszczeniu odbędzie się sesja? Czy pomieszczenie ma wystarczająco dużo</p>	

miejsca dla liczby uczestników? W jaki sposób lokalizacja jest dostępna dla uczestników? W jaki sposób miejsce jest dostępne dla uczestników niepełnosprawnych fizycznie? Czy jest jakaś inna osoba zaangażowana w ten etap planowania?

Krok 3: Odpowiedz na następujące pytania dotyczące uczestników sesji: Ile osób może wziąć udział? Jak pozyskać uczestników? Czy są jakieś wymagania dotyczące uczestnictwa? Czy uczestnicy muszą się zarejestrować? Jeśli tak, to gdzie? Czy są jakieś terminy? Czy uczestnicy muszą być zwolnieni z innych obowiązków na czas sesji? Czy jest jakaś inna osoba zaangażowana w ten etap planowania?

Krok 4: Odpowiedz na następujące pytania dotyczące zasad sesji: Jakie zasady obowiązują, jeśli osoby nie mogą dłużej uczestniczyć w sesji z powodu choroby lub innych przyczyn? Czy możliwe jest uczestnictwo online? Czy jest jakaś inna osoba zaangażowana w ten etap planowania?

Krok 5: Odpowiedz na poniższe pytania dotyczące finansów sesji: Czy uczestnictwo coś kosztuje? Kto pokrywa koszty? Czy są jakieś dodatkowe koszty związane z cateringiem na miejscu? Czy jest jakaś inna osoba zaangażowana w ten etap planowania?

Krok 6: Zdecyduj o treści tej sesji: Treść sesji powinna być dostosowana do potrzeb uczestników. Sesje całego programu autonomii osobistej powinny być skoordynowane w taki sposób, aby obejmowały wszystkie istotne tematy.

Krok 7: Zdecyduj o efektach uczenia się uczestników: Jaką wiedzę, umiejętności i postawy uczestnicy powinni rozwinąć podczas sesji?

Krok 8: Zdecyduj o procedurze sesji: Jak powinna być zorganizowana treść sesji? Jaka jest kolejność? Jak głęboko chcesz zagłębić się w temat? Jakie metody pomogą ci przekazać treść? Z jakich mediów i materiałów chcesz korzystać? Zdecyduj o stopniu autonomii uczestników (pamiętaj, że jest to sesja w ramach programu autonomii osobistej i chodzi w niej o autonomię i niezależność). Czy masz rezerwę dydaktyczną (dodatkowe zadania dla tych, którzy są szybsi od innych)? Wszystko to powinno odbywać się w świetle efektów uczenia się sesji.

Krok 9: Pomocne jest podzielenie sesji na wstęp, część główną i zakończenie. Zastanów się, jak mogłoby wyglądać

	<p>wprowadzenie, aby uczestnicy mogli mentalnie wejść w temat głównej części. Jak konkretnie powinna wyglądać część główna? Pomocne jest ustalenie celu, że część główna powinna obejmować główną treść, a wyniki powinny być widoczne na końcu. A co planujesz na ostatnią część sesji? Sesja powinna kończyć się sekcją refleksji, w której uczestnicy mogą podzielić się swoimi odczuciami i przemyśleniami, pytaniami i komentarzami na temat sesji, jeśli chcą. Można to również zrobić anonimowo (np. za pomocą narzędzi online).</p> <p>Krok 10: Załóż, że nie każda sesja będzie przebiegać dokładnie tak, jak ją zaplanowałeś. Uczestnicy są bardzo indywidualni i mają różne wymagania. Nie złość się ani nie rozpaczaj, jeśli coś nie działa dobrze. Bądź otwarty na zmiany i prośby uczestników - w końcu to o nich chodzi.</p>
--	---

Zasoby dodatkowe 1

Tytuł zasobu	Wskazówki i porady dotyczące planu lekcji
Wprowadzenie do zasobu	<p>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</p> <p>Artykuł i wideo zawierają przegląd najważniejszych aspektów planowania sesji.</p>
"Co zyskam korzystając z tego zasobu?"	<p>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i specjalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</p> <p>Możesz przeczytać i obejrzeć zasoby, aby uzyskać większą jasność i pewność w planowaniu sesji.</p>
Link do zasobów	<p>Dołącz link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</p> <p>Niemiecki: https://www.cornelsen.de/magazin/beitraege/tipps-und-tricks-fuer-den-ersten-unterrichtsentwurf</p> <p>Angielski: https://www.youtube.com/watch?v=HizkcrDVyLQ</p>

Studium przypadku 2

Tytuł studium przypadku	Jak ocenić sesję

<p>Obraz na okładce</p>	 <p>https://cdn.pixabay.com/photo/2020/10/01/08/28/smileys-5617876_1280.jpg</p>	
<p>Czas trwania aktywności (w minutach)</p>	<p>90</p>	<p>Efekt uczenia się</p> <p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki temu studium przypadku?</i></p> <p>Uczniowie będą...</p> <ul style="list-style-type: none"> • znać etapy oceny sesji. • być w stanie zidentyfikować kluczowych interesariuszy i partnerów zaangażowanych w ewaluację.
<p>Cel działalności</p>	<p><i>Opisz tutaj wartość lektury tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów pracujących z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do ukończenia studium przypadku!</i></p> <p>Każda sesja w programie autonomii osobistej jest istotna dla rozwoju umiejętności uczestników. Aby sesje były skuteczne, konieczne jest zapytanie samych uczestników o ich skuteczność, tj. ocena sesji.</p>	
<p>Studium przypadku</p>	<p><i>Użyj tej sekcji, aby przedstawić narrację studium przypadku.</i></p> <p>Jesteś edukatorem społecznym, pracownikiem socjalnym lub profesjonalistą i zamierzasz ocenić sesję w ramach programu autonomii osobistej, który oferujesz młodym dorosłym opuszczającym opiekę.</p>	
<p>Kluczowe wnioski</p>	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby przedstawienie kluczowych wniosków, które edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi powinni wyciągnąć z tego przykładu studium przypadku.</i></p>	

	Ocena sesji ma kluczowe znaczenie dla poprawy i skuteczności programów autonomii osobistej.
Refleksja	<p><i>W tym miejscu pomocne byłoby nakreślenie kluczowych wniosków, które mogą wziąć pod uwagę edukatorzy społeczni, pracownicy socjalni i specjaliści pracujący z młodymi dorosłymi, aby mogli zastosować naukę z tego studium przypadku w swoich kontekstach:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Pytanie 1: Jak mogę dowiedzieć się, jak skuteczna była sesja? • Pytanie 2: Jak mogę dowiedzieć się, jak wypadłem jako trener podczas sesji? • Pytanie 3: Jak sprawdzić, czy uczestnicy osiągnęli pożądane efekty uczenia się?

Ćwiczenie edukacyjne 2

Tytuł działania	Ocena sesji	
Czas trwania aktywności (w minutach)	90	<p><i>Jaki jest efekt uczenia się, który zostanie osiągnięty dzięki tej aktywności?</i></p> <p>Uczniowie będą...</p> <ul style="list-style-type: none"> • znać etapy oceny sesji. • być w stanie zidentyfikować kluczowych interesariuszy i partnerów zaangażowanych w ewaluację.
Cel działalności	<p><i>Opisz tutaj wartość czytania tego studium przypadku dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i profesjonalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - ta sekcja powinna zmotywować ich do wykorzystania tego ćwiczenia jako części ich podróży edukacyjnej i powinna nakreślić korzyści płynące z tego ćwiczenia w ich konkretnych kontekstach.</i></p> <p>Oceniając sesję, można wykazać jej sukces pod względem osiągnięcia efektów uczenia się. Wyniki dostarczają cennych informacji na temat obszarów wymagających poprawy, tak aby sesje były jak najbardziej korzystne dla uczestników. Celem ćwiczenia jest, aby trenerzy wiedzieli, jak oceniać sesję, jakie aspekty mogą oceniać oraz że regularna ocena jest konieczna i poprawi programy autonomii osobistej w perspektywie długoterminowej.</p>	
Materiały wymagane do działania	<p><i>Wymień tutaj wszystkie materiały i sprzęt, które uczestnicy będą musieli posiadać, aby ukończyć to ćwiczenie.</i></p>	

	Do oceny sesji potrzebny jest albo papier i długopis, albo cyfrowa alternatywa do stworzenia kwestionariusza.
<p>Instrukcje krok po kroku</p>	<p><i>Udzielanie porad edukatorom społecznym, pracownikom socjalnym i specjalistom pracującym z młodymi dorosłymi na temat tego, jak powinni wykonać to ćwiczenie.</i></p> <p>Krok 1: Pierwszym krokiem jest podjęcie decyzji o sposobie przeprowadzenia ewaluacji. Możesz przeprowadzić ewaluację poprzez rozdanie kwestionariuszy i poproszenie uczestników o wypełnienie ich na miejscu. Możesz też przygotować ankietę online, którą uczestnicy wypełnią w ustalonym terminie. Możesz także zadać kilka pytań na koniec sesji i sporządzić notatki.</p> <p>Krok 2: Zdecyduj, które aspekty sesji należy ocenić. Oto kilka przykładowych pytań, które mogą pomóc w stworzeniu kwestionariusza:</p> <ul style="list-style-type: none"> • W jakim stopniu jesteś zadowolony z wiedzy zdobytej podczas sesji? • Czy uważasz, że osiągnąłeś pożądany efekt uczenia się? • Jak oceniasz ogólne wyniki nauczania trenera? • W jakim stopniu zgadzasz się z następującymi stwierdzeniami (Trener dobrze przygotował się do sesji; Trener zachęcał uczestników do aktywnego udziału w sesji; itp.) • Jak skuteczne były materiały dydaktyczne wykorzystane podczas tej sesji? • Jak skuteczne były działania edukacyjne wykorzystane w tej sesji? • Czy sesja spełniła Twoje oczekiwania? • Jak bardzo prawdopodobne jest, że polecisz tę sesję innym? <p>Krok 3: Zastanów się, w jaki sposób chcesz zbudować ankietę. Na przykład istnieją skale nominalne, skale porządkowe, skale interwałowe i skale proporcji (Beutner, 2018¹). Do oceny lekcji zalecana jest prosta skala ocen, która reprezentuje procedurę samooceny (Beutner, 2018). Można jednak również użyć różnych typów w jednej ankiecie (patrz Dodatkowe źródło 3).</p>

¹ Beutner, M. (red.) (2018). *Berufsbildungsevaluation: Ein Lehrbuch für Berufs- und Wirtschaftspädagogen, Studierende des Lehramts an berufsbildenden Schulen sowie Theorie und Praxis* [Ocena kształcenia zawodowego: Podręcznik dla pedagogów zawodowych i biznesowych, studentów zawodu nauczycielskiego w szkołach zawodowych oraz teorii i praktyki] (2. Edition). Ingenious Knowledge Verlag.

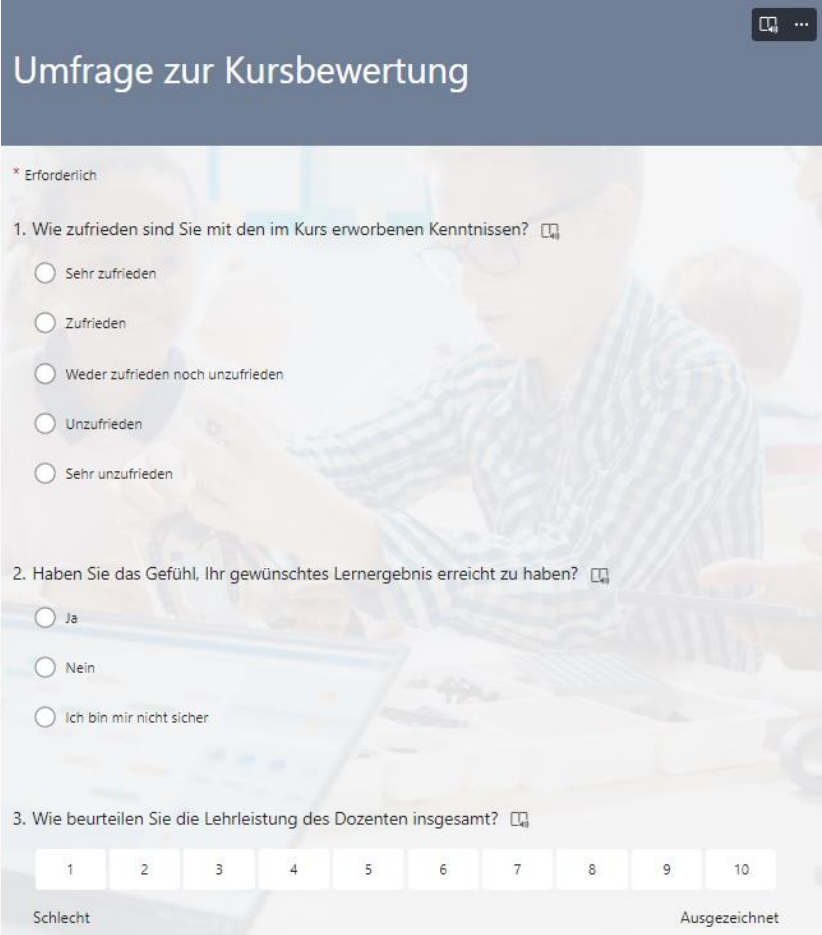
	<p>Krok 4: Zdecyduj, kiedy sesja powinna zostać oceniona. Zaleca się ocenę każdej sesji po jej zakończeniu.</p> <p>Krok 5: Jak najszybciej przeanalizuj odpowiedzi udzielone w kwestionariuszach i zastanów się, w jaki sposób możesz uwzględnić informacje zwrotne w następnej sesji.</p>
--	--

Dodatkowe zasoby 2

Tytuł zasobu	Narzędzia online do oceny
Wprowadzenie do zasobu	<p>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</p> <p>Oto kilka linków do bezpłatnych narzędzi ankiet online.</p>
"Co zyskam korzystając z tego zasobu?"	<p>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i specjalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</p> <p>Możesz użyć tych (lub tylko jednego) bezpłatnych narzędzi ankietowych online do oceny swoich sesji.</p>
Link do zasobów	<p>Dołącz link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ankieta Monkey: https://www.surveymonkey.com/ 2) LimeSurvey: https://www.limesurvey.org/ 3) Surveyplanet: https://surveyplanet.com/ 4) Formularze Google: https://www.google.com/forms/about/ 5) Microsoft Forms: https://forms.office.com/

Dodatkowy zasób 3

Tytuł zasobu	Przykład: Microsoft Forms (niemiecki)
Wprowadzenie do zasobu	<p>Zapewnij krótkie wprowadzenie do zasobu, określając, czym jest zasób - wideo, wpis na blogu, artykuł itp. i podaj krótkie streszczenie jego treści.</p> <p>Ten zasób jest przykładem ankiety z Microsoft Forms.</p>

<p>"Co zyskam korzystając z tego zasobu?"</p>	<p>Opisz tutaj wartość korzystania z tego zasobu dla edukatorów społecznych, pracowników socjalnych i specjalistów, którzy pracują z młodymi dorosłymi - czego nauczą się dzięki temu zasobowi i jaką wartość dodaną wniesie on do ich konkretnych kontekstów?</p> <p>Możesz użyć tego jako przykładu i stworzyć własny.</p>
<p>Link do zasobów</p>	<p>Dołącz link do strony internetowej, na której uczący się może uzyskać dostęp do zasobu online.</p> <p>Microsoft Forms: https://forms.office.com/</p> <p>The screenshot shows a survey titled "Umfrage zur Kursbewertung" (Course Evaluation Survey). It contains three questions:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wie zufrieden sind Sie mit den im Kurs erworbenen Kenntnissen? (How satisfied are you with the knowledge acquired in the course?) with radio button options: Sehr zufrieden, Zufrieden, Weder zufrieden noch unzufrieden, Unzufrieden, Sehr unzufrieden. 2. Haben Sie das Gefühl, Ihr gewünschtes Lernergebnis erreicht zu haben? (Do you feel you have achieved your desired learning outcome?) with radio button options: Ja, Nein, Ich bin mir nicht sicher. 3. Wie beurteilen Sie die Lehrleistung des Dozenten insgesamt? (How do you evaluate the teaching performance of the lecturer overall?) with a 10-point scale from 1 (Schlecht) to 10 (Ausgezeichnet).

4. Wie sehr stimmen Sie den folgenden Aussagen zu? *

	Stimme gar nicht zu	Stimme eher nicht zu	Neutral	Stimme ein wenig zu	Stimme stark zu
Der Dozent hat sich zu Beginn jeder Stunde gut vorbereitet	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hat die Kurswartungen klar kommuniziert	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hat den Kurs in einem klaren und leicht verständlichen Ansatz gehalten	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent ermutigte die Schüler zur Teilnahme am Unterricht	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hat mein Interesse während des gesamten Kurses aufrechterhalten	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hat die Fragen der Schüler gründlich beantwortet	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hatte ein gutes Zeitmanagement während des Unterrichts	☐	☐	☐	☐	☐
Der Dozent hat die Kursaufgaben klar kommuniziert	☐	☐	☐	☐	☐

5. Wie effektiv waren die folgenden Aspekte in Bezug auf Ihre Erfahrungen in diesem Kurs? *

	Äußerst ineffektiv	Ein wenig ineffektiv	Neutral	Ein wenig effektiv	Äußerst effektiv
In diesem Kurs verwendete Unterrichtsmaterialien	☐	☐	☐	☐	☐
In diesem Kurs verwendete Lernaktivitäten	☐	☐	☐	☐	☐
Verwendung von Technologien in der Klasse	☐	☐	☐	☐	☐
Nach dem Unterricht organisierte Gruppenaktivitäten	☐	☐	☐	☐	☐

6. Wie effektiv waren die Unterrichtsmaterialien, die in diesem Kurs verwendet wurden?

Äußerst effektiv

Sehr effektiv

Ein wenig effektiv

Nicht so effektiv

Überhaupt nicht effektiv

7. Wie effektiv waren die in diesem Kurs verwendeten Lernaktivitäten?

Äußerst effektiv

Sehr effektiv

Ein wenig effektiv

Nicht so effektiv

Überhaupt nicht effektiv

8. Hat der Kurs Ihre Erwartungen erfüllt?

Ja

Nein

Ich bin mir nicht sicher

9. Wie wahrscheinlich ist es, dass Sie diesen Kurs einem Freund oder Klassenkameraden empfehlen?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Überhaupt nicht wahrscheinlich Äußerst wahrscheinlich

Podsumowanie

Planowanie i ewaluacja sesji w programach autonomii osobistej dla młodych dorosłych opuszczających opiekę ma kluczowe znaczenie dla pomyślnego przejścia i rozwoju tych osób. Planowanie i ewaluacja sesji przyczyniają się do trwałości programu, udoskonalając jego podejście w oparciu o wyciągnięte wnioski i najlepsze praktyki.

Proces planowania umożliwia dostosowanie sesji do indywidualnych potrzeb, mocnych stron i wyzwań każdej osoby. Gwarantuje to, że oferowane wsparcie jest trafne i ukierunkowane, obejmując kluczowe obszary autonomii osobistej, takie jak zarządzanie finansami, mieszkalnictwo, edukacja i zatrudnienie. Ponadto skuteczne planowanie optymalizuje wykorzystanie dostępnych zasobów, zarówno ludzkich, jak i materialnych, zwiększając ogólny wpływ programu. Dobrze zorganizowane sesje odgrywają kluczową rolę we wzmacnianiu pozycji młodych dorosłych, zaszczepiając w nich poczucie kontroli i pewności siebie w poruszaniu się w rzeczywistych sytuacjach. Gdy uczestnicy pokonują wyzwania i osiągają kamienie milowe, wzmacnia się ich wiara w zdolność do podejmowania świadomych decyzji i prowadzenia niezależnego życia.

Regularne oceny dokonywane przez koordynatorów programu są podkreślane jako kluczowy aspekt tego procesu. Oceny te pozwalają na śledzenie postępów uczestników w rozwijaniu podstawowych umiejętności życiowych. Bieżące monitorowanie ułatwia terminowe dostosowywanie programu, zapewniając jego reakcję na zmieniające się potrzeby młodych dorosłych, którzy stają przed wyzwaniami związanymi z samodzielnym życiem. Co więcej, proces ewaluacji pomaga zidentyfikować obszary wymagające poprawy, gwarantując, że zasoby są skutecznie przydzielane w celu zaspokojenia konkretnych potrzeb uczestników, przyczyniając się w ten sposób do długoterminowej stabilności i sukcesu programu.

